

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15P/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217837
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815217837.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci starostlivosti o maloletú G., nar. X.X.XXXX, zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, deti rodičov: M.. M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom E., ul. D. č. XXX, t.č. bytom Y., L. námestie XXXX, zast. advokátkou JUDr. Alenou Nguyenovou so sídlom Banská Bystrica, Mládežnícka 17, otca E.. J. G., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. - P. D., H. č. XXXXX/XC, o návrhu M.. G. G., bytom E., ul. C. č. XX/X, o úpravu styku, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky na úpravu styku s malol. G. G. v celom rozsahu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka, krstná matka maloletej, návrhom podaným 6.11.2015 navrhla upraviť styk s maloletou G. ako s osobou príbuznou, pretože je zároveň i sestrou otca maloletej. Matka maloletej ju od júla 2014 izoluje od rodiny otca, nie je možné sa s ňou kontaktovať ani telefonicky. Do tejto doby mala rodina otca s G. veľmi pekný a vrúcny vzťah, je to jediná vnučka ich rodičov. Rovnako otcovi dieťaťa je od marca 2015 znemožnené sa s dcérou stykať, a to napriek tomu, že mali vytvorený veľmi pekný citový vzťah založený na priateľstve a dôvere. G. poznali ako veľmi priateľské, srdečné, radostné a inteligentné dievča. Má obavy o dieťa, pretože bola hospitalizovaná aj na psychiatrickom oddelení v U., je odrezaná od reálneho života.

2. Matka dieťaťa s návrhom nesúhlasila. V písomnom vyjadrení k návrhu podrobne popísala postoj a správanie navrhovateľky k nej a k maloletej G., v situáciách, keď sa sťažovala na konanie jej brata, nedostala od nej žiadnu podporu. Naopak navrhovateľka je hádavá a hašterivá, pritom alibisticky zatvárala celé roky svoje oči pred problémami s jej bratom, o ktorých dlhodobo vedela. G. v dôsledku agresívneho správania jej otca od útleho detstva prežívala extrémne traumatické udalosti, ktoré v nej vyvolali bezmocnosť a hrôzu o čom svedčia lekárske správy. V súčasnej dobe podľa doporučenia primárky psychiatrickej nemocnice v U. ju musí chrániť, aby nebola vystavovaná žiadnym tlakom. Nesúhlasí s návrhom na úpravu styku s navrhovateľkou, nakoľko dcéra zakaždým prežívala silnú a mentálnu bolesť, keď videla svojho otca ako aj ľudí, miesta alebo veci z danej traumatickej udalosti. V bežnom živote sa postupne stabilizuje, jej zdravotný stav napreduje k lepšiemu. V zmysle rozhodnutia súdu poskytuje právnomu zástupcovi otca informácie o maloletej, dcéra chodí riadne na vyučovanie, adaptovala sa v kolektíve, do školy chodí MHD, rozvíja vzťahy so spolužiakmi, užíva predpísané lieky, dcére sa snaží nepripomínať minulosť. Dcéra pokračuje v terapeutickom vedení u svojej psychologičky Mgr. U., zostáva aj pacientkou MUDr. U. v X..

3. V dôsledku podaní matky dieťaťa, ktorá namietala kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa súd posúdil tieto podania ako návrh matky na zmenu kolízneho opatrovníka, o ktorom rozhodol uznesením OS Prievidza sp. zn. 15P/63/2015 zo dňa 24.2.2016 tak, že tento návrh zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojitosti s uznesením KS TN sp. zn. 19CoP 35/2016 zo dňa 1.6.2016.

4. Otec dieťaťa sa k návrhu pripojil. Prípadný styk s navrhovateľkou by nebol predčasný vzhľadom na to, že ešte nie je upravený styk maloletej s ním. Dcéra bola matkou násilne vytrhnutá z prostredia v Y., dosahovala tam dobré výsledky, pod vplyvom matky prestala navštevovať školu. Žiadal o spoluprácu aj ÚPSV a R vo veci ochrany práv maloletej, pretože matka odmietala akúkoľvek spoluprácu, následne sa dozvedel, že je hospitalizovaná v U.. Má zakázaný styk s dcérou, naposledy ju videl vo februári 2015, rešpektuje obmedzenia dané v trestnoprávnom konaní a s maloletou sa nekontaktuje.

5. Kolízny opatrovník dieťaťa s poukazom na zistenia v priebehu konania žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že nie je vhodné maloletú proti jej vôli nútiť do styku s navrhovateľkou. Je nevyhnutné, aby prebiehala rodinná a aj individuálna terapia za účelom najskôr nápravy vzťahu maloletej k svojmu otcovi.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, písomnými vyjadreniami matky dieťaťa z 4.12.2015, z 1.3.2016, listom adresovanom JUDr. Jozefovi Námešnému, písomnými vyjadreniami navrhovateľky z 4.1.2016, ftc. záveru znaleckého posudku č. 18/2015 Mgr. A. X., predbežnou prepúšťacou správou Psychiatrickej nemocnice Prof. D. z 18.11.2015, znaleckým posudkom č. 23/2016 znalkyni PhDr. D. L. PhD., súdnej znalkyni v odbore psychológia /posudok podaný vo veci 14P/52/2014/, rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 14P/52/2014 zo dňa 31.3.2015, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi z 8.7.2016, z 19.9.2016, 24.11.2016, rozsudkom OS PD 6P/55/2015, uznesením 0Tp/122/2015 z 6.11.2015, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

7. Uznesením OS Prievidza z 10.3.2015 sp. zn. 0Tp/19/2015 bol prijatý písomný sľub obvineného - otca maloletej, bola prijatá peňažná záruka a obvinený bol prepustený zo zadržania ihneď na slobodu. Boli mu uložené povinnosti a obmedzenia, okrem iného zákaz úmyselne sa priblížiť k M. G. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov; úplný zákaz telefonického, internetového a osobného styku s maloletou G. a zákaz úmyselne sa priblížiť k nej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov. V súčasnej dobe uvedené obmedzenie naďalej pretrváva.

8. Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 14P/52/2014 zo dňa 31.3.2015 súd manželstvo rodičov maloletej rozviedol, maloletú G. zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal platiť na jeho výživu mesačne sumou 600,- eur s rozložením výživného na bežné výživné 400,- eur a výživné na tvorbu úspor 200,- eur. Rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť 16.5.2015. V predmetnom konaní sa naďalej koná o úprave styku otca s maloletou G. /viď zápisnica z pojednávania 20.9.2016/.

9. Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 6P/55/2015 z 28.9.2016 súd nariadil výchovné opatrenie, ktorým uložil povinnosť matke, otcovi a maloletej podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu za spolupráce Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2016.

10. V priebehu konania navrhovateľka v písomných vyjadreniach poukazovala na nepravdivé a osočujúce vyjadrenia matky maloletej. V minulosti do polovice roku 2014 bol vzájomný vzťah matky a maloletej s rodinou otca pekný, navzájom sa navštevovali, trávili spolu vianočné sviatky, hlavne počas štúdia matky pomáhali v starostlivosti o maloletú. Podrobne popísala udalosti z roku 2014, keď aj pri komunikácii s matkou sa vždy snažila nájsť vhodné riešenie, spoločné stretnutie, kde by si všetci všetko vyjasnili a podobne. Uvedená matka dieťaťa odmietala, práve naopak neustále obviňovala brata z rôznych vecí, proti vôli otca prehlásila dcéru do inej školy. Následne sa matka spojil a s osobou M. U., boli zverejnené škandalózne útoky na brata, plné lži a osočovania, svedkom všetkého bola aj G.. Snažila sa Jasmínku navštíviť aj počas hospitalizácie v U., čo jej bolo znemožnené v dôsledku zákazu matky. Matka programuje maloletú a v tomto smere poukázala na záver znaleckého posudku znalkyne Mgr. X. z 16.9.2015, G. sa stala živým štítom a obeťou nezodpovedného správania a pomstychtivosti svojej matky.

11. Matka dieťaťa v písomných vyjadreniach k návrhu popierala tvrdenia navrhovateľky o tom, že rodina navrhovateľky mala veľmi pekný vzťah s maloletou a s ňou. Popísala priebeh spolujitia s otcom maloletej od roku 2002, ktorý ju vyhánal z bytu, nedával jej peniaze, chodieval domov aj v podnapitom stave a dcéra sa ho bála. Oporou jej bola jej matka. Aj Vianoce v roku 2013 trávili s jeho rodinou pred strachom, aby sa opäť nechoval k nim agresívne. Počas bývania v Y. do júna 2014 ju a aj dcéru udržiaval v permanentnom strese a v strachu, naplno zažila jeho odmerané až mrazivo vyslovované

zastrašovanie a chladnokrvné slovné násilie a vyhrážanie sa vyhodením z bytu. Dcéra nikdy sama od seba z vlastnej vôle neprišla k G. rodičom ani k navrhovateľke, išla tam vždy proti svojej vôli, navrhovateľka jej vnucovala svoje myšlienky a názory. V ďalšom podrobne rozpisuje vzťahy v rodine otca maloletej sprevádzané nezhodami a konfliktami, ďalej popisuje mimoriadne agresívne správanie otca počas ich spolužitia, ktoré konanie si aj nahrávala, mala strach o svoj a dcérin život. Riziko vidí v osobe G. G., ktorá je nastavená v snahe pomôcť svojmu bratovi za každú cenu, jej snaha je nadradená nad potrebou maloletej G., čo vyplýva z jej kritickej výpovede smerovanej voči nej. Následne opisovala svoje snahy o pomoc cez rôzne organizácie, podanie trestných oznámení na otca dieťaťa, zvýrazňovala tlaky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi na jej osobu.

12. Z časti znaleckého posudku Mgr. A. X., znalkyni v odbore psychológia č. posudku 18/2015 zo dňa 16.9.2015, ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania vyplýva okrem iného i to, že vzťah maloletej G. s otcom bol v minulosti dobrý, mala ho rada. V súčasnej dobe sa pod tlakom situácie dostal do stavu, ktorý možno hodnotiť ako ambivalentný, rozporuplný. Otec je rozhodnutím súdu od dcéry úplne izolovaný, maloletá tvrdí, že nemá k nemu nenávisť, ani lásku. Zmeny v emocionálnej oblasti u maloletej nastali pod vplyvom nadmernej psychickej záťaže spôsobenej dlhodobou konfliktogénnym rodinným prostredím. Psychiku maloletej veľmi negatívne ovplyvňovali otvorené manželské konflikty, hádky, a to až do takej miery, že je potrebná psychiatrická a psychologická starostlivosť. U maloletej G. bude dôležité do budúcnosti akým spôsobom pristúpi k nej matka, ako sa bude ovplyvňovať smerom k otcovi. Doterajšie jej správanie vedie u maloletej k syndrómu zavrhnutého rodiča. Psychické utrpenie u maloletej Jasmíny vyvolávalo dlhodobu pretrvávajúcu konfliktné spolužitie rodičov.

13. Zo záveru znaleckého posudku PhDr. D. L., PhD, súdnej znalkyni z odboru psychológie č. 23/2016 zo dňa 22.6.2016 vyplýva okrem iného, že telesný a duševný vývin maloletej je v súčasnej dobe destabilizovaný. V psychickej oblasti sú zvýraznené pubertálne charakteristiky ako odpor, negativizmus, vzdor, ambivalencia, labilita s vulgarizmami v rečovom prejave. Po hospitalizácii v PL U. ustúpili prejavy psychických porúch. Maloletá je v normálnom výchovno-vzdelávacom režime. Produkcia maloletej po všetkých stránkach svedčí pre pozitívny vzťah k matke. Vzťah má prvky lojalizácie s matkou, s preberaním jej pocitov ako svojich vlastných. K otcovi sa maloletá vyjadruje s náznakom ambivalencie, väčšinou odmietavo, s dešpektom až zlosťou, použitím vulgárnych výrazov. Otec má pozitívne citové vzťahy k maloletej. Preceňuje jej osobnostnú zrelosť - pripisuje jej kompetencie, ktoré neharmonizujú s jej aktuálnym vývinovým obdobím. Takýto postoj k maloletej kladie na ňu neprimerané nároky a môže viesť k destabilizácii jej psychiky. Maloletá preferuje vo výchove svoju matku. K matke má bližší citový vzťah, cíti sa pri nej dobre a isto. Matka ju vychovávala sústavne od narodenia, z hľadiska súčasného vekového obdobia maloletej je matka pre ňu prirodzeným identifikačným vzorom. O matku sa obáva, cíti s ňou, myslí si, že by otec mohol matke ublížiť. Maloletá neprejavila spontánnu túžbu po stretávaní sa s otcom. Je unavená a stresovaná dlhodobým intenzívnym antagonistickým vzťahom medzi svojimi rodičmi, z tohto stavu viní svojho otca a lojalizuje so svojou matkou. Z hľadiska zdravého a osobnostného vývinu potrebuje maloletá kontakt, lásku a ochranu zo strany oboch rodičov. V súčasnosti je natoľko negatívne naladená proti otcovi, že vynútené stretávanie s ním hrozí ďalšou destabilizáciou jej psychického stavu. U oboch rodičov znalkyňa zistila vhodný potenciál pre výchovu maloletej G., aj výchovné riziká. Úprava rodičovských práv a povinností je významne komplikovaná prebiehajúcim trestným konaním. Preto je vhodné pozastaviť kontakt maloletej s otcom až do ukončenia trestného konania. Znalkyňa odporúča rodičovskú terapiu a poradenstvo u oboch rodičov vrátane individuálnej terapie a poradenstva /u maloletej prebieha terapia/. Pokiaľ by došlo k dostatočnému posunu v pochopení a prijatí aspektov zodpovedného rodičovstva, odporúča sa spočiatku realizovanie stretávanie sa otca s maloletou v odbornom akreditovanom pracovisku aj vzhľadom na vek maloletej bez prítomnosti matky.

14. Z písomných správ kolízneho opatrovníka z 8.7.2016 vyplýva, že úrad vykonáva funkciu opatrovníka pre viaceré súdne konania. Na deň 19.10.2015 bola zvolaná prípadová konferencia s cieľom hľadania možností a terapeutickú intervenciu na pomoc maloletej, matka sa konferencie nezúčastnila z dôvodu hospitalizácie dcéry. Následne matka namietala ustanovenie kolízneho opatrovníka. Ošetrojúci psychiater MUDr. U. uviedol, že doporučuje riešenia okolo maloletej zo strany úradu minimalizovať /správa z 11.1.2016/. G. bola z Detskej psychiatrickej nemocnice Prof. D. U. prepustená 18.11.2015 a následne nastúpila do školy. Kontakt úradu s maloletou sa nekonal, pretože uvedená matka neumožnila. Maloletá G. v tej dobe žila s matkou v spoločnej domácnosti so starou matkou, matka sa o potreby G. riadne starala. Maloletá navštevovala Základnú školu v E. bez vážnejších problémov /vid' správa

zo ZŠ E. z 8.4.2016/, venovala sa voľnočasovým aktivitám. Z prešetrenia pomerov u navrhovateľky bolo zistené, že žije so svojim otcom, ktorý je starobný dôchodca. Majú záujem byť v kontakte s maloletou, súhlasia s prípadnou terapiou na referáte poradenskopsychologických služieb. V priebehu konania sa matka s maloletou presťahovala dňa 14.9.2016 do Y., L. námestie č. XXXX, bývajú v jednoizbovom veľkometrážnom byte, ktorý má matka v prenájme. Matka má v domácnosti vytvorené podmienky pre zabezpečenie potrieb maloletej. Dňa 23.8.2016 sa pred úradom maloletá vyjadrila, že bude navštevovať školu, hráva volejbal, navštevuje fitko, chcela by ísť na gymnázium. Je informovaná o všetkých konaniach, ktoré prebiehajú na súde, bola jej vysvetlená pozícia kolízneho opatrovníka. K úprave styku so svojou krstnou mamou uviedla, že nevidí dôvod sa s ňou stretávať. Opísala stretnutie s ňou v E. pri hotely D., pomyslela si „len to nie“. Vzťah ku krstnej matke opísala tak, že sa poznajú od malička, dlhšie sa nestretávajú, nemá s ňou bližší citový vzťah. Uviedla i to, že otec ju strašne „naštvá“, že nechce platiť mame výživné. Na odkaz otca, že ju ľúbi, a že mu chýba, maloletá zareagovala negatívne s nevdou. Praje si, aby mala s otcom neboli v súboji, to ju rozčuľuje, zmeniť by sa mal otec.

15. Následne v priebehu konania na základe výchovného opatrenia vydaného v konaní 6P/55/2015 rozsudkom z 28.9.2016 začal proces zisťovania, kde by sa mohlo odborné a sociálne poradenstvo rodičov a maloletej realizovať. V súčasnej dobe je zabezpečená psychologička PHDr. E. X., ktorá s poradenstvom súhlasila. Dňa 23.11.2016 bola opäť vypočutá maloletá, ktorá uviedla, že v škole sa jej darí dobre, nemá žiadne problémy, cíti sa dobre, venuje sa volejbalu, v Y. sa jej páči, má tam pokoj. Hráva aj na klavíri, učí sa sama. K stretávaniu s krstnou mamou sa vyjadrila, že sa nechce s ňou stretávať v presne určenom čase, prezentuje negatívny postoj.

16. V priebehu konania navrhovateľka na podanom návrhu naďalej trvala, poukazovala na blízky citový vzťah s celou rodinou. V minulosti sa spolupodieľali na starostlivosti o maloletú hlavne v období, keď matka navštevovala školu, takýto záujem majú aj do budúcnosti. Je závažný záver z posudku v trestnom konaní, že dieťa je emočne zneužívané zo strany matky, matka je definovaná ako programujúca matka, ktorá manipuluje s dieťaťom. V máji 2016 sa náhodne s maloletou stretla, nemala žiadne prejavy odporu, nenávisť voči nej, pekne komunikovali medzi sebou, pozvala G. k nim domov. Dôležité je, aby sa nepokračovalo v programovaní maloletej zo strany matky. Brata označila za milujúceho otca, v minulosti boli situácie, keď nechcela od otca odísť.... Má predstavu upraviť stretávanie sa s maloletou tak, že by sa stretávali raz za týždeň, aby mohla byť aj so svojim dedkom, mohlo byť to byť v sobotu alebo v nedeľu. Matka ju naďalej programuje, preto ju neprekvapuje, že maloletá má negatívny postoj k nej. Jediným riešením nápravy tohto stavu je priama osobná skúsenosť s maloletou, aby sa mohla prezentovať ako nie „zlá G.“, aby sa obnovil láskyplný vzťah, ktorý mali. Bolo by to pre ňu plus, lebo je stále v prostredí negativizmu.

17. Matka v priebehu konania prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukazovala na to, že nie je možné maloletú nútiť do navrhovaného styku. Je plánované stretnutie na ÚPSVa R v Prievidzi, ktorého sa zúčastní aj maloletá, dôležité je prihliadať na zdravotný stav maloletej a nenútiť ju do nejakých aktivít. Keď by sa sama chcela kontaktovať s navrhovateľkou, vyhľadala mu svoju krstnú mamu, práve naopak, keď ju videla, tak ušla a vyhla sa kontaktu s ňou. Z minulosti matka uviedla, že G. bola svedkom toho, ako sa krstná mama vyjadrovala na ňu zle, obviňovala ju, že za všetko môže ona ako matka, dcéra si túto skúsenosť nesie so sebou. Dcéra sa nechce o rodine otca ani rozprávať, i keď ona sama vykresľuje rodinu otca v dobrom, snaží sa situáciu zľahčovať. Záujem navrhovateľky o Jasmínu nie je úprimný, chce len alibisticky chrániť svojho o brata, dva roky sa o ňu nezaujímal. V súčasnej dobe s dcérou naďalej navštevuje Mgr. U., dvakrát do mesiaca, chodia na terapeutické sedenia. Dcéra sa opakovane vyjadruje, že nemá s navrhovateľkou žiadny vzťah, nemá prečo sa s ňou stretávať, preto žiada návrh zamietnuť.

18. Otec dieťaťa v priebehu konania vyjadroval potrebu stretávania sa maloletej s jeho rodinou, s navrhovateľkou a jeho otcom. Už druhý odborník z odboru klinickej psychológie sa vyjadril, že je potrebné okamžite obnoviť vzťah maloletej s otcom a širšou rodinou. Nedeje sa tak preto, že matka programuje dcéru, dcéra preberá jej názory, ktoré sú odtrhnuté od reality a skutočnosti. Matka kočuje s dieťaťom, za posledné obdobie býva už na tretej adrese. V súčasnej dobe je plne nadstavený podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu, poskytne akúkoľvek súčinnosť. Navrhol vykonať dôkaz, a to prešetriť zdravotnú spôsobilosť M. G. vychovávať maloletú dcéru.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

20. Podľa § 25 ods. 5 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

21. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, súd sledujúc pri svojom rozhodovaní záujem dieťaťa, návrh navrhovateľky, krstnej matky maloletej, o úpravu styku s maloletou zamietol. V zásade súd udáva, že v snahe zachovania rodinných a citových väzieb a špecifických záujmov dieťaťa spojených s blízkymi príbuznými upravuje Zákon o rodine aj právo iných blízkych osôb na styk s maloletým dieťaťom. Okruh blízkych osôb je definovaný § 116 Občianskeho zákonníka, teda príbuzní v priamom rade, súrodenci a manžel a iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Vždy sa však vyžaduje záujem dieťaťa, ktorému je prirodzene na prospech naďalej zachovávať silné citové väzby s ostatnými príbuznými, i keď vzťah medzi rodičmi je narušený.

22. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že akákoľvek forma úpravy styku navrhovateľky s maloletou by sa priečila jej zdravému psychickému vývinu. Maloletá je vo veku 14 rokov, posledné dva roky jej života sú mimoriadne ovplyvnené a otrasené masívnymi nezhodami a konfliktami medzi rodičmi, dlhodobo bola vystavená vplyvu nadmernej psychickej záťaže spôsobenej dlhodobou konfliktogénnym rodinným prostredím. Psychiku maloletej veľmi negatívne ovplyvňovali otvorené manželské konflikty, hádky, a to až do takej miery, že je potrebná psychiatrická a psychologická starostlivosť. Uvedené závery vyplývajú z oboch znaleckých posudkov tak ako súd uvádzal vyššie. Maloletá sa dlhší čas nestretá s otcom, ktorý má naďalej v dôsledku neukončeného trestného konania zakázaný akýkoľvek kontakt s dcérou. Aj pod vplyvom udalostí, ktorých bola svedkom, medializovania trestnej veci a neustálej potreby vypočúvať maloletú, zisťovať jej názor, je maloletá v stave, keď sa musí podrobovať dlhodobej psychologickému terapii. V súčasnej dobe je jej stav mierne stabilizovaný, G. navštevuje školu, venuje sa rôznym aktivitám, je spokojná v Y. u matky, s matkou majú blízky citový vzťah. Opakovane sa negatívne stavia k možnosti stretávať sa s otcom, maloletá je informovaná o všetkých konaniach, tieto naplno prežíva a vyhodnocuje si po svojom /hnev na otca, ktorý požiadal o zníženie výživného /. Maloletá netúži stretávať sa ani s širším príbuzenstvom zo strany otca, opakovane prostredníctvom kolízneho opatrovníka prezentovala negatívny postoj k navrhovateľke, nevidí dôvod sa s ňou stretávať a už vôbec nie pod vplyvom súdneho rozhodnutia. Vzhľadom na vek, aktuálny duševný stav maloletej a jej prezentovaný názor, súd plne akceptuje chcenie maloletej a v zhode s názorom kolízneho opatrovníka aj súd je presvedčený, že proti vôli maloletej nie je možné ju k stretávaniu sa s krstnou matkou nútiť. Aj účastníkmi opisované náhodné stretnutie navrhovateľky s maloletou opisuje inak navrhovateľka a inak maloletá. Je to preto, že predovšetkým navrhovateľka vníma potrebu kontaktu s maloletou len zo svojho pohľadu, keď opakovane tvrdí, že rodina otca má právo na stretávanie sa s maloletou, chcú pokračovať v dobrom a láskyplnom vzťahu ako v minulosti a aspoň takto ju dostať spod vplyvu programujúcej matky, a tým jej pomôcť. Tento postoj nie je správny. V prvom rade nad právom príbuzných zo strany otca stojí nadradene záujem dieťaťa predovšetkým nepoškodiť jej zdravému psychickému vývinu do budúcnosti. Je potrebné sústrediť všetky sily na to, aby maloletá momentálne odcudzenie s otcom a jeho rodinou prekonala za odbornej spolupráce, k tomu je nevyhnutný správny prístup matky, otca ale i navrhovateľky, ktorej záujem nemôže byť motivovaný len tým, že matka dcéru škodí, programuje ju a podobne. Treba si uvedomiť, že na terajšom stave a rozpade vzťahov medzi rodičmi nesú zodpovednosť obaja rodičia a je bez významu v akej miere ktorý z nich. Aj podľa názoru súdu je nevyhnutné najskôr napraviť vzťah maloletej k otcovi a bude len prirodzeným následkom, že pri stretávaní sa dcéry s otcom príde do spontánneho a nenúteného kontaktu aj s navrhovateľkou, resp. jej dedkom. Súd pritom nezistil žiadnu zdravotnú nespôsobilosť matky starať sa a vychovávať maloletú, predovšetkým súd vychádza zo znaleckého posudku PhDr. L., ktorá vo svojom posudku okrem iného uviedla, že matka ju vychovávala sústavne od narodenia, z hľadiska súčasného vekového obdobia maloletej je matka pre ňu prirodzeným identifikačným vzorom. O matku sa obáva, cíti s ňou, myslí si, že by otec mohol matke

ublížiť. Maloletá neprejavila spontánnu túžbu po stretávaní sa s otcom. Je unavená a stresovaná dlhodobým intenzívnym antagonistickým vzťahom medzi svojimi rodičmi, z tohto stavu viní svojho otca a lojalizuje so svojou matkou. Z hľadiska zdravého a osobnostného vývinu potrebuje maloletá kontakt, lásku a ochranu zo strany oboch rodičov. V súčasnosti je natoľko negatívne naladená proti otcovi, že vynútené stretávanie s ním hrozí ďalšou destabilizáciou jej psychického stavu. U oboch rodičov znalkyňa zistila vhodný potenciál pre výchovu maloletej G., aj výchovné riziká.

23. Súd ďalej konštatuje, že akákoľvek forma styku s maloletou, či už s otcom, alebo s navrhovateľkou nevyhnutne vyžaduje pokojnú, korektnú a rozumnú komunikáciu, otec dieťaťa sústreďuje na matku len kritiku, znevažuje jej pozíciu rodiča /oslovuje ju rodička ... /. Samotné konfrontačné podania a vedenie predmetného súdneho konania svedčí o tom, že ani jeden z rodičov a ani navrhovateľka zatiaľ nie sú schopní prekonať svoj hnev sytený útokmi jeden na druhého, čo skutočne v záujme maloletej nie je. Sotva môžu prispieť maloletej osobné výpady a útoky zo strany jedného rodiča na druhého, resp. zo strany navrhovateľky na matku. Akákoľvek úprava styku podľa názoru súdu by znamenala pre maloletú, že by sa stala len mantinelom útokov medzi navrhovateľkou a matkou. Uvedené súd nemôže pripustiť, preto súd návrh zamietol.

24. Pre úplnosť súd udáva, že navrhovateľka sa s maloletou nestretáva už dlhší čas, uvedené je spôsobené dlhodobou narušenými vzťahmi medzi rodičmi, ale aj medzi matkou a navrhovateľkou, pričom ani v priebehu konania k zmierneniu napätých vzťahov nedošlo. Súd má pochybnosti o tom, či navrhovateľka vôbec spĺňa definíciu blízkej osoby vo vzťahu k maloletej s poukazom na § 116 OZ. Podľa názoru súdu definícia inej osoby ako osoby blízkej, a to ak ujmu, ktorá utrpela jedna z nich druhá dôvodne pociťuje ako ujmu vlastnú predpokladá, že takýto stav musí byť daný navzájom na oboch stranách a nestačí, ak pociťuje dôvodne ujmu jednej z týchto osôb druhá z nich ako vlastnú ujmu, bez toho, aby tomu tak bolo aj naopak. V danej veci síce navrhovateľka prezentuje láskyplný vzťah s maloletou v minulosti, súd nemá pochybnosti o tom, že navrhovateľka má úprimne rada maloletú, avšak zo strany maloletej takýto cit a vzťah aktuálne prechovávaný nie je. Súd preto zamietol návrh aj z tohto dôvodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP a v § 62 ods. 1 CMP.